

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 13. januára 2021 – Európska komisia/Slovenská republika**(Vec C-631/18) ⁽¹⁾****(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Trh s finančnými nástrojmi – Delegovaná smernica (EÚ) 2017/593 – Neprebratie a/alebo neoznámenie opatrení na prebratie)**

(2021/C 72/03)

Jazyk konania: slovinčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: T. Scharf a B. Rous Demiri, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Slovenská republika (v zastúpení: V. Klemenc, splnomocnená zástupkyňa)

Výrok rozsudku

1. Slovenská republika si tým, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s delegovanou smernicou Komisie (EÚ) 2017/593 zo 7. apríla 2016, ktorou sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ, pokiaľ ide o ochranu finančných nástrojov a finančných prostriedkov patriacich klientom, povinnosti v oblasti riadenia produktov a pravidiel uplatniteľné na poskytovanie alebo prijímanie poplatkov, provízií alebo akýchkoľvek peňažných alebo nepeňažných benefitov, a ani neoznámila tieto ustanovenia Európskej komisii, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 14 delegovanej smernice 2017/593.
2. Slovenská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 155, 6.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. januára 2021 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Limburg – Holandsko) – LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied/College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren**(Vec C-826/18) ⁽¹⁾****(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aarhuský dohovor – Článok 9 ods. 2 a 3 – Prístup k spravodlivosti – Neexistencia prístupu k spravodlivosti pre inú než dotknutú verejnosť – Prípustnosť opravného prostriedku podmienená predchádzajúcou účasťou na rozhodovacom procese)**

(2021/C 72/04)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Limburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied

Žalovaná: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren

Výrok rozsudku

1. Článok 9 ods. 2 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, ktorý bol podpísaný v Aarhuse (Dánsko) 25. júna 1998 a schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členovia „verejnosti“ uvedenej v článku 2 ods. 4 tohto dohovoru nemali ako takí prístup k spravodlivosti na účely napadnutia rozhodnutia, ktoré patrí do pôsobnosti článku 6 uvedeného dohovoru. Článok 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru naopak bráni tomu, aby tieto osoby nemohli mať prístup k spravodlivosti na účely uplatnenia širších práv zúčastniť sa rozhodovacích procesov, ktoré im priznáva len vnútroštátne právo členského štátu v oblasti životného prostredia.
2. Článok 9 ods. 2 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, ktorý bol podpísaný v Aarhuse 25. júna 1998 a schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby prípustnosť opravných prostriedkov podaných na súd, ktorých sa týka, podaných mimovládnyimi organizáciami, ktoré sú súčasťou „dotknutej verejnosti“ uvedenej v článku 2 ods. 5 tohto dohovoru, bola podmienená účasťou týchto organizácií na prípravnom konaní v napadnutom rozhodnutí, hoci sa na ne táto podmienka nevzťahuje, pokiaľ im ich neúčasť nemožno dôvodne vytýkať. Článok 9 ods. 3 uvedeného dohovoru naopak nebráni tomu, aby prípustnosť opravného prostriedku podaného na súd, ktorého sa týka, bola podmienená účasťou žalobcu na prípravnom konaní vedúcemu k napadnutému rozhodnutiu, a v prípade jeho neúčasti, pokiaľ mu vzhľadom na okolnosti veci nemožno dôvodne vytýkať, že sa tohto konania nezúčastnil.

(¹) Ú. v. EÚ C 122, 1.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 14. januára 2021 – Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-63/19) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Smernica 2003/96/ES – Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny – Články 4 a 19 – Právna úprava prijatá autonómnym regiónom členského štátu – Príspevok na nákup benzínu a plynového oleja podliehajúcich spotrebnej dani – Článok 6 písm. c) – Oslobodenie od spotrebnej dane alebo jej zníženie – Pojem „kompenzácia celej výšky zdaňovania alebo jeho časti“ – Neexistencia dôkazu o existencii súvislosti medzi týmto príspevkom a spotrebnou daňou)

(2021/C 72/05)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal a F. Tomat, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. M. De Socio, avvocato dello Stato)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: S. Jiménez García a J. Rodríguez de la Rúa, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.
3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 25.3.2019.